

U Zagrebu, dana 31. svibnja 2023. godine

Na poslovni broj predmeta: St-1719/17

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Vjerovnik: P.B. GRAD d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 10120762935, zastupani po Stjepanu Loviću, Ireni Čaček i ostalim odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Grubišić & Lović & Lalić d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52

Dužnik: AWT INTERNATIONAL d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 52/a, OIB: 57159149897

Predmet: predstečajni postupak

ŽALBA

vjerovnika

Dana 25. svibnja 2023. godine na e-oglasnoj ploči suda objavljeno je rješenje naslovnog suda u predmetu gornjeg broja, kojim je određeno brisanje u sudskom registru statusa „potvrđeni predstečajni sporazum“ po rješenju ovog suda broj St-1719/17-83 od 5. prosinca 2017. godine donesenom u predstečajnom postupku nad dužnikom AWT INTERNATIONAL Trgovina i usluge d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 52/a, OIB: 57159149897 (dalje u tekstu: rješenje).

Vjerovnik unutar zakonskog roka podnosi žalbu protiv predmetnog rješenja pobijajući isto u cijelosti zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba postupka.

I. Činjenica podmirenja svih tražbina iz Predstečajnog sporazuma utvrđena je neobrazloženim prihvatanjem zaključka sadržanog u izvješću sačinjenom po nalogu samog dužnika izvan ovog postupka, a slijedom čega su povrijeđena pravila postupka te je sud posljedično i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

Dužnik je prijedlogom od 27. travnja 2023. predložio brisanje statusa potvrđenog predstečajnog sporazuma. Navedeni prijedlog utemeljen je na tvrdnji da su sve obveze prema vjerovnicima tražbina utvrđenih predstečajnim sporazumom podmirene, što dužnik dokazuje "Izvješćem o obavljenim dogovorenim postupcima vezano uz okončanje predstečajnog postupka AWT INTERNATIONAL d.o.o., Zagreb, sastavljenim od strane KRAKO – REVIZIJA d.o.o. za reviziju, računovodstvo i savjetovanje, Zagreb, Ljubljana 25, po ovlaštenom revizoru Kseniji Kramar, od 31. ožujka 2023. godine (dalje u tekstu: Izvješće).

Sud u točki 7. obrazloženja pobijanog rješenja tek kratko konstatira da je Izvješću poklonio vjeru jer je sačinjeno od strane treće nepristrane osobe, u skladu s pravilima struke.

Osim navedene konstatacije o poklanjanju vjere Izvješću sadržane u točki 7. obrazloženja, rješenje ne sadrži obrazloženje konkretnih razloga zašto sud smatra da je upravo priloženo Izvješće adekvatan dokaz činjenici ispunjanja svih obveza iz predstečajnog sporazuma, niti zašto smatra da je izrađeno u skladu s pravilima struke, niti zašto smatra da je izrađeno od strane treće nepristrane osobe. Time je počinjena bitna povreda postupka predviđena odredbom čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22) u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona (NN 71/2015) obzirom rješenje ne sadrži obrazloženje o odlučnim činjenicama.

Vjerovnik ukazuje da odredbe Stečajnog zakona (NN 71/2015) koje se primjenjuju na predmetni predstečajni postupak, ne predviđaju postupak i uvjete brisanja zabilježbe sklopljenog predstečajnog sporazuma niti to predviđaju odredbe Zakona o sudskom registru (NN 1/95, 57/96, 1/98, 30/99, 45/99, 54/05, 40/07, 91/10, 90/11, 148/13, 93/14, 110/15, 40/19, 34/22) na čijoj odredbi čl. 38. st. 4 je sud utemeljio pobijano rješenje. Naime, odredba čl. 38. st. 4. Zakona o sudskom registru, na kojoj je rješenje utemeljeno (točka 10. obrazloženja rješenja, op.a.), propisuje općenito da se cit.: „(4) U pravne odnose upisuju se i zabilježbe o zabranama, ograničenjima raspolaganja i ukidanju tih ograničenja, određivanju nadzora nad ispunjenjem stečajnog plana i ukidanju nadzora, određivanje nadzora u predstečajnom postupku, odluke kojima je određen upis stečajne mase, odluke kojima je određen upis likvidacijske mase, odlukama stečajnog suca koje se upisuju po službenoj dužnosti, odlukama o izrečenim kaznama, sigurnosnim mjerama ili mjerama opreza, o podignutim tužbama i

pravomoćnim presudama, uz navođenje naziva suda, broja presude, o postupcima i odlukama drugih tijela, brisanju upisa i druge zakonom predviđene zabilježbe.“

Dakle, jasno je da niti Stečajnim zakonom niti Zakonom o sudskom registru nije na detaljan način predviđen postupak, konkretni uvjeti koji moraju biti ispunjeni, niti dokazi kojima se dokazuju činjenice nužne za donošenje odluke o brisanju zabilježbe potvrđenog predstečajnog sporazuma.

Baš zbog toga što brisanje zabilježbe potvrđenog predstečajnog sporazuma nije posebno zakonski normirano, sud je imao dužnost iznijeti konkretne razloge zašto smatra da upravo priloženo Izvješće sačinjeno izvan ovog postupka i po nalogu samog dužnika predstavlja adekvatan dokaz činjenici da su sve tražbine utvrđene predstečajnim sporazumom uredno podmirene, kao i zašto smatra da je Izvješće izrađeno u skladu s pravilima struke i od strane treće nepristrane osobe.

Štoviše, vjerovnik ističe da je na str. 4. Izvješća pod naslovom „Postupci i nalazi“ jasno navedeno da je isto sačinjeno u dogovoru s upravom društva i da su revizori postupke kojima će utvrditi jesu li u cijelosti ispunjene obveze iz predstečajnog sporazuma definirali u skladu s dogovorom s upravom društva i prema uvjetima angažmana datiranog 08.09.2022. godine.

Stoga, obzirom je u samom Izvješću izrijekom navedeno da su poslovi s ciljem utvrđenja činjenice ispunjenja svih obveza po predstečajnom sporazumu definirani u skladu s dogovorom revizora i uprave društva, upitno je kako je i zašto sud utvrdio da je Izvješće sačinjeno u skladu s pravilima struke i od strane treće nepristrane osobe.

Također, pod naslovom „Odgovornost revizora“ u Izvješću je navedeno da je isto sačinjeno u skladu s Međunarodnim standardom za povezane usluge (MPSU) 4400 (izmijenjeni) kao i Angažmanom za dogovorene postupke što podrazumijeva postupke dogovorene s upravom društva. Dakle, u samom izvješću je navedeno da je isto sačinjeno u skladu s angažmanom definiranim od strane uprave dužnika, a okolnosti kojeg angažmana vjerovnicima i sudu nisu poznate. Također, osim Međunarodnog standarda za povezane usluge (MPSU) 4400 nije navedena niti jedna druga financijska ili pravna osnova kojom su se revizori rukovodili prilikom izrade Izvješća.

Vjerovnik ukazuje i na bitnu činjenicu da se društvo KRAKO – REVIZIJA d.o.o. za reviziju, računovodstvo i savjetovanje, kao niti ovlaštena revizori Ksenija Kramar i Tomislav Kramar koji potpisuju Izvješće, ne nalaze na popisu stalnih sudskih vještaka, a koju činjenicu je lako moguće utvrditi uvidom u službenom javno dostupnom Popisu stalnih sudskih vještaka, tumača i procjenitelja dostupan na web stranici <https://sudovi.hr/hr/zszg/gradani/popis-stalnih-sudskih-vjestaka-tumaca-i->

[procjenitelja](#). Dakle, navedene osobe nisu na popisu stalnih sudskih vještaka te ih ne vežu standardi i pravila vještačenja koja su primjenjiva u sudskim postupcima, a koja vežu stalne sudske vještake.

Dokaz: uvid u Popis stalnih sudskih vještaka, tumača i procjenitelja dostupan na web stranici:
<https://sudovi.hr/hr/zszg/gradani/popis-stalnih-sudskih-vjestaka-tumaca-i-procjenitelja>;

Dakle, jasno je da su revizori angažirani i plaćeni jednostrano od strane samog dužnika izvan ovog postupka te su isti, a kako je već navedeno, u dogovoru s upravom definirali poslove obavljanjem kojih su došli do zaključka o ispunjenju obveza po predstečajnom sporazumu, a čime je nesumnjivo dovedena u pitanje njihova nepristranost.

Slijedom navedenog, jasno je da je Izvješće sačinjeno izvan ovog postupka, da je izrađeno od strane osoba koje nisu sudski vještaci, kao i da je sačinjeno po nalogu dužnika pri čemu su revizori sa dužnikom dogovarali postupke kojima je bio cilj utvrditi činjenicu ispunjenja svih obveza utvrđenih predstečajnim sporazumom, a što sve govori u prilog pristranosti i neobjektivnosti ovog Izvješća.

Nadalje, vjerovnik ističe da je sukladno odredbi čl. 250. Zakona o parničnom postupku sud imao mogućnost i dužnost da na okolnost utvrđivanja činjenice podmirenja svih obveza po predstečajnom postupku odredi vještačenje po vještaku financijske struke s liste stalnih sudskih vještaka.

Navedenom odredbom zakona propisano je da će sud izvesti dokaz vještačenjem kad je radi utvrđivanja ili razjašnjenja kakve činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže. Također, odredbom čl. 252. Zakona o parničnom postupku propisano je da se vještaci u pravilu imenuju s liste stalnih sudskih vještaka, dok je odredbom čl. 259. istog zakona propisano da sud rukovodi vještačenjem, označuje vještaku predmet koji će se razgledati, postavlja mu pitanja i, prema potrebi, traži objašnjenja u vezi s danim nalazom i mišljenjem.

Dakle, jasno je da je na okolnost utvrđivanja bitne činjenice o ispunjenju svih obveza utvrđenih predstečajnim sporazumom sud imao dužnost odrediti dokaz provođenjem financijskog vještačenja, kako bi se ova činjenica utvrdila u sudskom postupku od strane imenovanog sudskog vještaka i prema pravilima dokazivanja propisanih Zakonom o parničnom postupku.

Slijedom svega navedenog, vjerovnik ističe da je pobijano rješenje nezakonito iz razloga jer ne sadrži dostatno obrazloženje o prihvatljivosti Izvješća za utvrđivanje činjenice pomirenja svih obveza po predstečajnom sporazumu, a čime je počinjena bitna povreda postupka iz čl. 354. st, 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona.

Dodatno, vjerovnik ističe da su pobijanom odlukom povrijeđena pravila o dokazivanju obzirom je odlučna činjenica o ispunjenju svih obveza po predstečajnom sporazumu utvrđena temeljem Izvješća koje je sačinjeno po nalogu samog dužnika izvan ovog postupka, a čime su povrijeđene odredbe čl. 250., čl. 252. i čl. 259. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona.

Naposlijetku, obzirom činjenica ispunjenja svih obveza iz predstečajnog sporazuma nije utvrđena na zakonit način, jasno je i da je posljedično i činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno čime je dodatno počinjena i povreda predviđena odredbom čl. 355. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona.

II. Pobijanim rješenjem sud je odredio brisanje zabilježbe „potvrđenog predstečajnog sporazuma“ iako sve parnice koje se vode zbog osporavanja tražbina u predstečajnom postupku nisu pravomoćno okončane, a time ni svi vjerovnici namireni, pritom pogrešno utvrdivši da je vjerovnik osporene tražbine dostatno osiguran polaganjem iznosa osporene tražbine u javnobilježnički depozit u visini od 108.709,81 EUR (819.074,09 HRK), a čime je pogrešno i na štetu vjerovnika utvrđeno činjenično stanje i primijenjeno materijalno pravo.

U odnosu na osporene tražbine, dužnik u prijedlogu za brisanje zabilježbe navodi da je naveo da je s danom 31. ožujka 2023. u cijelosti i potpuno ispunio sve svoje obveze prema svim vjerovnicima osporenih tražbina iz predstečajnog sporazuma prema kojima je po pravomoćno okončanim parnicama za dužnika nastupila obveza podmirenja. Isto tako dužnik u prijedlogu navodi da jedina parnica o osporenoj tražbini koja nije pravomoćno okončana jest parnica koja se vodi radi dokazivanja osnovanosti osporavanja dijela tražbine pod r.br. prijavljene tražbine 170, vjerovnik P.B. GRAD d.o.o. za trgovinu i usluge, OIB: 10120762935, Radnička cesta 50, 10000 Zagreb, u iznosu od 108.709,81 EUR (819.074,09 HRK) pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, poslovni broj P-1880/2017.

Stoga, obzirom nastanak obveze po osporenoj tražbini ovisi o ishodu parnice koja teče, dužnik je u javnobilježnički polog uplatio novčani iznos od 108.709,81 EUR (819.074,09 kn), za slučaj da po pravomoćnom okončanju parnice pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, poslovni broj P-1880/2017 za dužnika nastane obveza podmirenja vjerovniku osporene tražbine.

U pobijanom rješenju sud zaključuje da je dužnik ispunjenjem obveza prema vjerovnicima u cijelosti ispunio odredbe sklopljenog i potvrđenog predstečajnog sporazuma, dok je za jedinu osporenu tražbinu koja nije podmirena, osnovao polog kod javnog bilježnika u slučaju nastanka obveze podmirenja tražbine prema vjerovniku P.B. GRAD d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 10120762935, a na koji način je prema mišljenju suda dužnik okončao financijsko restrukturiranje i cjelokupni predstečajni postupak (točka 9 pobijanog rješenja).

Vjerovnik ističe da je zaključak suda o okončanju financijskog restrukturiranja dužnika polaganjem u depozit iznosa osporene tražbine nezakonit obzirom niti jedna odredba Stečajnog zakona koja uređuje predstečajni postupak ne predviđa mogućnost dužniku da se oslobodi obveze utvrđene predstečajnim sporazumom polaganjem u depozit iznosa tražbine koja je utvrđena predstečajnim sporazumom ili koja je u predstečajnom postupku osporena.

Na ovaj način, vjerovnik kojem je tražbina osporena i koji vodi parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, a prije okončanja koje parnice je u sudskom registru brisana zabilježba predstečajnog sporazuma, doveden je u nejednak položaj u odnosu na ostale vjerovnike osporenih tražbina koje je za cijelo vrijeme trajanja parnica o osnovanosti osporenih tražbina štitila zabilježba potvrđenog predstečajnog sporazuma. Brisanjem zabilježbe potvrđenog predstečajnog sporazuma prije okončanja svih parnica koje se vode radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbina nesumnjivo je povrijeđeno načelo jednakosti vjerovnika u predstečajnom postupku.

Nadalje, vjerovnik ističe da sud nije obrazložio zašto je u konkretnom slučaju bilo nužno i opravdano brisati zabilježbu potvrđenog predstečajnog sporazuma prije okončanja i posljednje parnice koja se vodi radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, odnosno i prije nego je i posljednji vjerovnik osporene tražbine imao priliku namiriti se temeljem potvrđenog predstečajnog sporazuma. Naime, sud u rješenju ne navodi niti jedan razlog zašto dopušta brisanje zabilježbe potvrđenog predstečajnog sporazuma prije okončanja svih parnica koje se vode povodom osporavanja tražbine u predstečajnom postupku, odnosno, prije nego su se svi vjerovnici namirili po osnovi potvrđenog predstečajnog sporazuma. Štoviše, vjerovnik ističe da niti sam vjerovnik u svom prijedlogu za brisanjem zabilježbe nije naveo niti jedan razlog zašto je nužno, opravdano i svrhovito zabilježbu potvrđenog predstečajnog sporazuma brisati prije namirenja svih vjerovnika, pa tako i vjerovnika osporene tražbine koji vodi parnicu u trenutku podnošenja prijedloga.

Stoga, jasno je da pobijano rješenje ne sadrži obrazloženje o odlučnoj činjenici zašto je u konkretnom slučaju brisanje zabilježbe potvrđenog predstečajnog sporazuma

dopušteno prije okončanja svih parnica koje se vode radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine i prije nego su se svi vjerovnici osporenih tražbina imali priliku namiriti temeljem potvrđenog predstečajnog sporazuma, a čime je počinjena bitna povreda predviđena čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona.

Nadalje, osim što je pobijano rješenje neodrživo već iz razloga što je brisanje zabilježbe potvrđenog predstečajnog postupka prije okončanja svih parnica koje se vode radi osnovanosti osporavanja tražbina u predstečajnom postupku i nemirenja svih vjerovnika osporenih tražbina nije zakonom predviđeno, kao i iz razloga jer sud nije obrazložio zašto je dopustio brisanje zabilježbe prije namirenja svih predstečajnih vjerovnika, vjerovnik ističe da je pobijano rješenje nezakonito i iz daljnjeg razloga što polaganjem u depozit iznosa od 108.709,81 EUR (819.074,99 KN) vjerovnik nije dovoljno osiguran.

Naime, dužnik je u depozit položio samo djelomični iznos osporene tražbine od 108.709,81 EUR (819.074,99 KN), dok je tražbina osporena u većem iznosu od 825.723,72 kn, a također vjerovnik ističe da je potvrđenim predstečajnim sporazumom za vjerovnike osporenih tražbina predviđeno namirenje pod sljedećim uvjetima:

„a) sve osporene tražbine navedene u prethodnoj tablici od rednog broja 1. do 67. osim tražbine navedene pod rednim brojem 65. (red.br. iz tablice prijavljenih tražbina 32.) Dužnik se obvezuje isplatiti u roku od 12 (dvanaest) mjeseci u 12 (dvanaest) jednakih mjesečnih rata, bez kamata, s time da prva mjesečna rata dospijeva na naplatu zadnjeg dana prvog sljedećeg kalendarskog mjeseca nakon proteka mjeseca u kojemu je rješenje nadležnog trgovačkog suda kojim se potvrđuje predstečajni sporazum postalo pravomoćno, a preostale mjesečne rate dospijevaju na naplatu zadnjeg dana svakog sljedećeg kalendarskog mjeseca;“

Dakle, predstečajnim sporazumom za osporene tražbine predviđeno je pravo na naplatu kroz 12 pojedinačnih mjesečnih iznosa koji dospijevaju svakog posljednjeg dana u mjesecu, bez prava na kamatu dospjelu do otvaranja predstečajnog postupka koja je otpuštena. No, obzirom je predstečajni sporazum postao pravomoćan u prosincu 2017. godine, jasno je da je pravomoćnost pojedinih mjesečnih obroka nastupila kroz 2018. godinu, od kada nesumnjivo teku i zatezne kamate na utvrđene, a neisplaćene mjesečne obroke, sve iz razloga jer predstečajni sporazum predstavlja ovršnu ispravu koja daje pravo na naplatu zatezne kamate na zakašnjelo plaćanje.

Naime, sklopljenim predstečajnim sporazumom utvrđuju se isključivo rokovi plaćanja i iznos tražbine koja može biti predmetom sporazuma - a to je sukladno odredbama Stečajnog zakona glavnica i zatezne kamate na glavicu dospjele do otvaranja predstečajnog postupka, dok se sporazumom u konkretnom slučaju vjerovnici

ni na koji način ne odriču prava na zatezne kamate za slučaj zakašnjenja dužnika s plaćanjem u rokovima koji su utvrđeni nagodbom.

Slijedom navedenog, dužnik se ne oslobađa obveze plaćanja zateznih kamata ukoliko ne ispuni tražbinu vjerovnika u rokovima i iznosima koji su utvrđeni sporazumom, niti tako nešto proizlazi iz odredbe Stečajnog zakona. Dakle, za slučaj kašnjenja dužnika u ispunjenju obveza u rokovima određenim predstečajnim sporazumom, posljedice zakašnjenja propisane su općim propisom odnosno odredbom čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 156/22) prema kojem, cit. „*dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate*“, obzirom iz Stečajnog zakona nikako ne proizlazi da vjerovnicima čije su tražbine predstečajnim sporazumom utvrđene i dužnik se obvezao na njihovo plaćanje u rokovima određenima sporazumom ne bi pripadale zatezne kamate u razdoblju nakon potvrđivanja predstečajnog sporazuma, odnosno, za slučaj kašnjenja u ispunjenju tražbina u rokovima određenima sporazumom.

Tuženik ističe da je obzirom na visinu osporene tražbine iznos zateznih kamata na zakašnjelo plaćanje znatan te na dan pisanja ove žalbe iznosi ukupno 39.360,36 EUR, a u prilog kojoj činjenici vjerovnik dostavlja obračune kamata.

Dokaz: obračuni kamata za svih 12 mjesečnih iznosa;

Također, vjerovnik ističe da su u parničnom postupku koji se vodi radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine nastali znatni troškovi koji također nisu osigurani. Osim toga, iz pobijanog rješenja nije razvidno na koji rok je polog osnovan zbog čega obzirom na duljinu trajanja parnice koja se vodi zbog osporavanja tražbine postoji bojazan hoće li polog biti na snazi sve do trenutka pravomoćnog okončanja parnice, a što dodatno govori u prilog nedostatne osiguranosti osporene tražbine i vjerovnika uplatom dijela osporene tražbine u javnobilježnički polog.

Dakle, vjerovnik smatra da iznos od 108.709,81 EUR (819.074,09 kn) položen u depozit nije dovoljan da bi se osigurala naplata cjelokupnog potraživanja glede kojeg se pred naslovnim sudom vodi parnica radi utvrđivanja osnovanosti njegova osporavanja u predstečajnom postupku, a sve iz razloga jer će u slučaju uspjeha vjerovnika u parničnom postupku isti temeljem potvrđenog predstečajnog sporazuma morati imati mogućnost naplatiti i tražbinu utvrđenu predstečajnim sporazumom, ali i zatezne kamate na zakašnjelo plaćanje po predstečajnom sporazumu kao ovršnoj ispravi, a dodatno i troškove parničnog postupka, a koji iznosi nesporno nisu u cijelosti osigurani bilježničkim depozitom.

Stoga, jasno je da brisanje zabilježbe potvrđenog predstečajnog sporazuma iz sudskog registra prije okončanja parnice koja se vodi povodom osporavanja tražbine u predstečajnom postupku nije zakonito, niti svrhovito, i to iz razloga jer će konačni iznos namirenja vjerovnika osporene tražbine biti poznat tek u trenutku pravomoćnog okončanja parničnog postupka kada će biti poznata i visina zatezne kamate na zakašnjelo plaćanje, kao i troškova nastalih u parnici koja se vodila povodom osporavanja tražbine.

Vjerovnik zaključno ističe da poput svih ostalih vjerovnika osporenih tražbina, mora imati pravo da, ne samo da za cijelo vrijeme trajanja parnice koja se vodi povodom osporavanja njegove tražbine u predstečajnom postupku, nego i u slučaju pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka, zabilježba potvrđenog predstečajnog sporazuma bude javno publicirana u sudskom registru naslovnog suda, a sve kako bi ga štitila sve do trenutka njegova namirenja temeljem predstečajnog sporazuma kao ovršne isprave.

Osim što je javno publiciranje zabilježbe potvrđenog predstečajnog sporazuma u sudskom registru do pravomoćnog okončanja svih parnica koje se vode povodom osporavanja tražbine, odnosno, do namirenja svih predstečajnih vjerovnika koji se namiruju temeljem predstečajnog sporazuma kao ovršne isprave nužno radi ostvarenja jednakosti i ravnopravnosti svih predstečajnih vjerovnika, navedeno je nužno i radi svih ostalih trećih osoba koje prilikom ulaska u poslovne odnose s dužnikom moraju imati mogućnost biti ispravno informirani o činjenici da svi predstečajni vjerovnici dužnika nisu namireni temeljem potvrđenog predstečajnog sporazuma.

Slijedom navedenog jasno je da pobijano rješenje ne sadrži obrazloženje razloga zbog kojih je dopušteno brisanje zabilježbe potvrđenog predstečajnog sporazuma prije namirenja svih predstečajnih vjerovnika, odnosno, prije okončanja svih parničnih postupaka koji se vode povodom osporavanja tražbina u predstečajnom postupku, a čime je počinjena povreda postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona.

Također, obzirom polaganjem iznosa 108.709,81 EUR (819.074,99 KN) u javnobilježnički depozit osporena tražbina nije u cijelosti osigurana, jasno je i da je sud i zbog ovog razloga pogrešno utvrdio činjenično stanje.

Konačno, obzirom odluka o brisanju zabilježbe potvrđenog predstečajnog sporazuma prije namirenja svih predstečajnih vjerovnika, odnosno, prije okončanja svih parničnih postupaka koji se vode povodom osporavanja tražbina u predstečajnom postupku:

1. nije utemeljena na konkretnoj zakonskoj odredbi, te je

2. njome vjerovnik doveden u neravnopravan položaj u odnosu na ostale vjerovnike osporenih tražbina koje je štitila zabilježba potvrđenog predstečajnog sporazuma sve do okončanja parnica koje su vodili zbog osporavanja tražbina i njihovog namirenja, kao i jer je
3. donesena na štetu svih trećih osoba koje prilikom ulaska u poslovne odnose s dužnikom i uvidom u sudski registar moraju moći biti pravilno informirani o činjenici da svi predstečajni vjerovnici čije tražbine su utvrđene ili osporene predstečajnim sporazumom još uvijek nisu namireni,

jasno je da je sud pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

III. Slijedom navedenoga, vjerovnik predlaže pobijano rješenje preinačiti na način da odbije prijedlog dužnika za brisanjem statusa potvrđenog predstečajnog sporazuma kao neosnovan u cijelosti, a podredno, da rješenje ukine u cijelosti i vrati predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu, sve uz nalog na podmirenje uzrokovanog troška u ukupnoj visini 2.617,12 EUR, a kako je to niže specificirano.

P.B. GRAD d.o.o.

zastupani po Ireni Čaček i ostalim odvjetnicima u
Odvjetničkom društvu Grubišić & Lović & Lalić

Trošak (VPS: 819.074,99 kn / 108.709,93 EUR)

Trošak:

Sastav žalbe.....2.040,61 EUR/ 15.375,00 kn

PDV 25%510,15 EUR/ 3.843,75 kn

Ukupno.....2.550,76 EUR/ 19.218,75 kn

+Pristojba za žalbu..... 66,36 EUR / 499,99 kn